

Homotopia i Stabilność

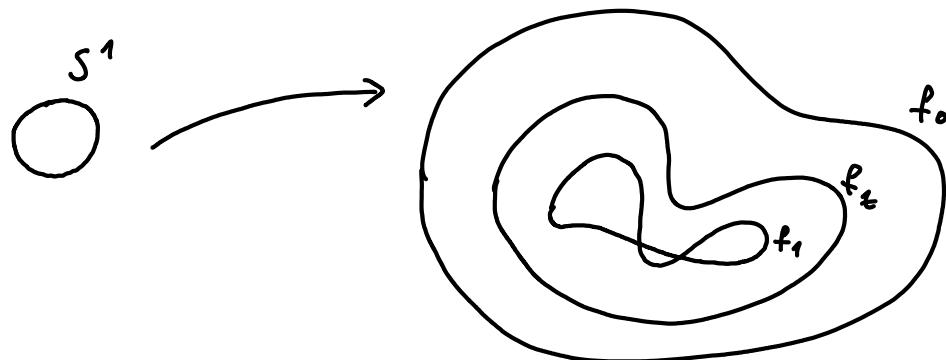
X, Y norm. gładkie $f_0 : X \rightarrow Y$ $f_1 : X \rightarrow Y$ p. gładkie

Def. f_0, f_1 są (gładko) homotopijne jeśli $\exists F : X \times [0,1] \rightarrow Y$ p. gładkie takie, że $F(x, 0) = f_0$ i $F(x, 1) = f_1$.

F to (gładka) homotopia między f_0 i f_1 .

Jest to relacja równoważności na zbiorze p. gładkich $X \rightarrow Y$. Klasa abstrakcji tej relacji to klasa homotopii

$$f_t(x) = F(x, t) \quad f_t : X \rightarrow Y$$

Def. Własność p. gładkiego jest stabilna jeśli $\forall f_0 : X \rightarrow Y$ gładkiego mającego tę własność i $\forall f_t : X \rightarrow Y$ homotopii f_0 $\exists \varepsilon > 0$ taka, że $\forall t \in [0, \varepsilon)$ $f_t : X \rightarrow Y$ też ma tę własność.

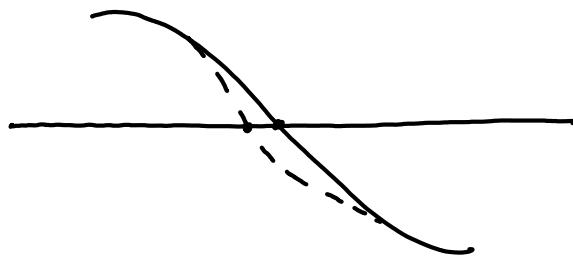
Ponkiedż: 1) Przechodzenie przez punkt krytyczny w \mathbb{R}^2

2) Styczność do prostej

3)

Preciaganie transwersalne prostej i kryzys w \mathbb{R}^2 jest stabilne

Tw. o stabilności:

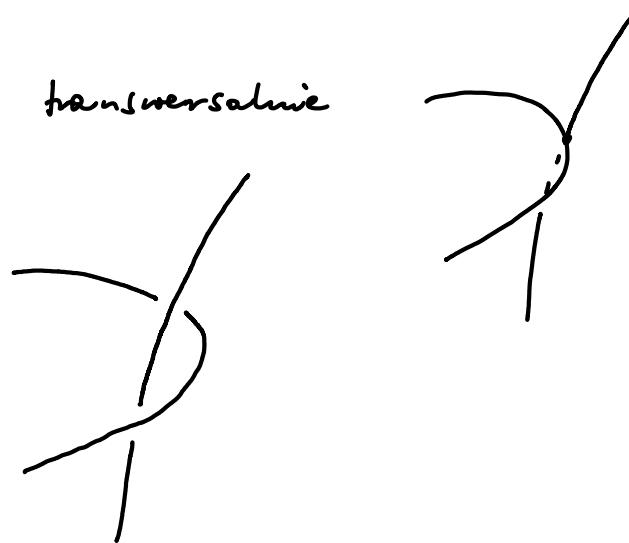
Następujące klasy p. głębokości w warstwie normatywnej X w normatywie Y są stabilne:

- lokalne deformorfizmy
- immersje
- submersje
- p. głębokości transwersalne do wybranej dwoistej podnormatywy gr. 2 w Y
- ramureczki
- deformorfizmy

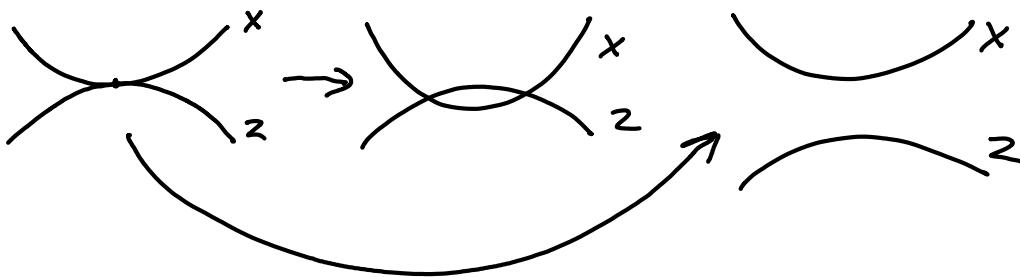
Przykład Kryzys w \mathbb{R}^3 nigdy nie preciaga się transwersalnie

Preciagnięcie się kryzysów w \mathbb{R}^3 nie jest stabilne.

Jednak $\dim X + \dim Z < \dim Y$
to $f: X \rightarrow Y$ nie preciaga się transwersalnie w Z .

Preciecie nietrivialne ma się stabilnie

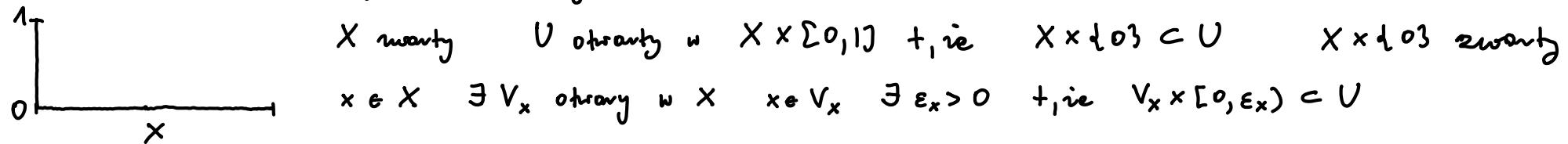

Dowód tw. o stabilności

Dowód. (a) dyfemorfizmy lokalne trywialne i (b) immersje (dyfemorfizmy lokalne są immersjami) $X \rightarrow Y$ dla $\dim X = \dim Y$.

(b) immersje

$f_t : X \rightarrow Y$ homotopic immersji $f_0 : X \rightarrow Y$

$X \times \{0\} \subset \bigcup_{x \in X} V_x \times [0, \varepsilon_x) \subset U$ czyli $\{V_x \times [0, \varepsilon_x), x \in X\}$ pokrycie otwarte $X \times \{0\} (\subset U)$

$X \times \{0\}$ zwarty $\Rightarrow \bigcup_{i=1}^N V_{x_i} \times [0, \varepsilon_i) \supset X \times \{0\}$ Niedł $\varepsilon = \min \{\varepsilon_i \mid i = 1, \dots, N\}$

$X \times [0, \varepsilon) \subset U$

Stąd wystarczy pokazać, że $\forall x_0 \in X$ istnieje otoczenie $U \subset X \times [0,1]$ punktu $(x_0, 0)$ t.j. $\forall (x, t) \in U$ $(df_t)_x$ jest injekcja.

To stwierdzenie lokalne, więc mówiąc to pokazać ocorręspondencyjny zapis mówiący natomiast, że X jest podzbiorem otwartym w \mathbb{R}^k i Y jest podzb. oznaczonego w \mathbb{R}^l .

$(df_0)_{x_0}$ jest injekcją (\approx def. immersji)

Stąd macierz $\left(\frac{\partial f_0}{\partial x_j}(x_0)\right)_{j=1,\dots,k}$ ma $k \times k$ podmacierz nieosobliwą ($\det \neq 0$)

Pochodne cząstkowe $\left(\frac{\partial f_t}{\partial x_j}\right)_{i,j}(x)$ są ciągłe na $X \times [0,1]$ oraz \det jest funkcją ciągłą. Stąd \det tej samej podmacierzy kolumnowej $\left(\frac{\partial f_t}{\partial x_j}(x)\right)$ nie zmienia dla $(x, t) \approx$ pewnego otoczenia U punktu $(x_0, 0)$ w $X \times [0,1]$

(c) submersje ta sama metoda

Stabilność (d) transwersalności wymika się (c) bo transwersalności mówiąc pokazać jako submersję.

(e) ranzenie = immersje injektywne

Treba pokazać injektywność f_t i tego iż to jest ranzeniem

$$G: X \times [0,1] \rightarrow Y \times [0,1] \quad G(x, t) \stackrel{\text{def}}{=} (f_t(x), t)$$

ran. iż (e) nie jest prawdziwe

$\forall i \exists t_i \rightarrow 0 \exists x_i \neq y_i \quad G(x_i, t_i) = G(y_i, t_i) \quad X$ jest zranaty. Stąd iż ciągi $(x_i, y_i) \in X \times X$ mówiący wybraczącego zbiory $x_i \rightarrow x_0, y_i \rightarrow y_0$. Wtedy $G(x_0, 0) = \lim_{i \rightarrow 0} G(x_i, t_i) = \lim_{i \rightarrow 0} G(y_i, t_i) = G(y_0, 0)$

$$\text{Stąd } f_0(x_0) = G(x_0, 0) = G(y_0, 0) = f_0(y_0) \Rightarrow x_0 = y_0$$

$$\text{Macierz Jacobiego } dG_{(x_0, 0)} = \begin{pmatrix} (df_0)_{x_0} & \begin{matrix} * \\ * \\ * \end{matrix} \\ \hline \begin{matrix} 0 & \dots & 0 \end{matrix} & 1 \end{pmatrix}$$

$(df_0)_{x_0}$ jest injekcją. Stąd ma k. mieral. niwerszy. Stąd $(dG)_{(x_0, 0)}$ ma $(k+1)$ l. mieral. niwerszy.

Stąd $(dG)_{(x_0, 0)}$ jest lin. injekcją. Stąd G jest imersyj w otoczeniu $(x_0, 0)$ i musi być injekcją w pewnym otoczeniu $(x_0, 0)$ oyleżże $\forall i$ dostatecznie bliskiego (x_i, t_i) i (y_i, t_i) należą do tego otoczenia co jest spowodowane $G(x_i, t_i) = G(y_i, t_i)$.

(f) dyfeomorfizm

zat. , i.e. X, Y spojne

$f_0 : X \rightarrow Y$ dyfeom. $f_t : X \rightarrow Y$ homotopia $f_0 = f_0 : X \rightarrow Y$ jest zanurzeniem i lok. dyfeom.

Stąd $\exists \varepsilon > 0 \quad \forall t \in [0, \varepsilon) \quad f_t$ jest zanurzeniem i lokalnym dyfeomorfizmem

$\forall U$ otwarty $f_t(U)$ otwarty

X, Y niespojne

$f : X \rightarrow Y$ dyfeom. $X = \bigcup X_i \quad X_i$ - skończone spojne

$Y = \bigcup Y_i \quad Y_i$ - skończone spojne

$f|_{X_i} : X_i \rightarrow Y_i$ co redukuje do poprzedniego przyjęcia.